

регіони: Євразія, Східна, Центральна та Південна Африка, Північна, Центральна та Латинська Америка, Карибський басейн, Перська затока, Південно-Східна Азія, Австралія та Океанія. Пожвавлення процесів валютної інтеграції спостерігається також на пострадянському просторі.

По-третє, у світовій практиці можна виділити декілька форм валютної інтеграції, основними з яких є: співробітництво зі стабілізації обмінних курсів, створення платіжного союзу, валютної зони та валютного союзу, як вищої форми регіональної валютної інтеграції. Кожна форма, у свою чергу, має декілька варіантів реалізації, що характеризуються відповідними перевагами та недоліками.

По-четверте, як свідчить міжнародний досвід, успішному розвитку процесів регіональної валютної інтеграції сприяє низка факторів, серед яких можна виділити наявність: валюти-монетарного якоря з низькою інфляцією, а також співробітництва зі стабілізації курсів валют країн-учасниць; сильної економічної інтеграції країн-учасниць; сильної політичної волі, що полягає у згоді пожертвувати елементами національного суверенітету заради отримання вигод від інтеграції у довгостроковому періоді; наднаціональної інституційної основи для координації валютної та, особливо, фіскальної політики, а також багатосторонньої системи нагляду в поєднанні з дієвими механізмами стимулювання валютної та фіскальної дисципліни; розвинутого банківського сектору в країнах-учасницях, сильного пруденційного регулювання та нагляду за фінансовими ринками; спільних державних кордонів.

Д.С. СЕРЕДА, студент

Р.Д. ЧЕРНОДУБОВ, студент, СНУ ім. В.Даля

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В сучасних економічних умовах України, які характеризуються зростаючою конкуренцією, постійним зниженням прибутковості, невизначеністю і мінливістю зовнішнього середовища, підприємства все більшою мірою відчують необхідність в нових методах і інструментах

управління фінансами. До таких новацій належить практичне впровадження фінансового контролінгу.

Узагальнюючи різні підходи, можна стверджувати, що як складова фінансового менеджменту, фінансовий контролінг є системою, яка передбачає комплексне використання методик та інструментів бюджетування, планування, внутрішнього контролю, інформаційного забезпечення та ризик-менеджменту для оцінки загального фінансового стану підприємства, вчасного виявлення відхилень від запланованих показників та оперативного реагування на вплив негативних факторів і їх своєчасну нейтралізацію з метою забезпечення позитивного довгострокового ефекту.

Відповідно до цілей система фінансового контролінгу поділяється на дві складові: оперативний та стратегічний. Оперативний фінансовий контролінг має своєю головною метою організацію системи управління досягненням поточних фінансових цілей підприємства. Такі цілі можуть знаходити свій вираз у показниках виручки від реалізації, прибутку, постійних і змінних витрат, рентабельності капіталу тощо. Під стратегічним фінансовим контролінгом розуміють комплекс функціональних завдань, інструментів і методів довгострокового управління фінансами підприємства, їх вартістю та ризиками. У рамках стратегічного фінансового контролінгу виконуються наступні завдання: визначення стратегічних цілей і розробка фінансової стратегії підприємства; впровадження дійової системи раннього попередження та реагування; визначення горизонтів планування; довгострокове фінансове планування основних фінансових показників; довгострокове управління вартістю підприємства та прибутком; забезпечення інтеграції довгострокових стратегічних цілей та оперативних завдань, які ставляться перед окремими працівниками та структурними підрозділами.

Формування системи фінансового контролінгу на підприємстві полягає в розробці блоків системи та визначенні послідовності етапів побудови системи фінансового контролінгу. З урахуванням досвіду зарубіжних та вітчизняних науковців можна визначити, що фінансовий контролінг на підприємстві будується за такими етапами:

1) визначення об'єкта контролінгу. Об'єктом фінансового контролінгу є управлінські рішення за основними аспектами фінансової діяльності підприємств.

2) визначення видів і сфери контролінгу. Згідно з концепцією побудови системи контролінгу, він поділяється на стратегічний контролінг і оперативний контролінг. Кожному з цих перелічених видів контролінгу повинна відповідати його сфера, цілі і періодичність здійснення його функцій.

3) формування системи пріоритетів показників, що контролюються.

4) розробка системи кількісних стандартів контролю. Стандартами виступають цільові стратегічні нормативи, показники поточних планів і бюджетів, система державних або розроблених підприємством норм і нормативів, тощо.

5) побудова системи моніторингу показників, які містяться у фінансовому контролінгу. Система фінансового моніторингу – це механізм постійного спостереження за показниками фінансової діяльності, визначення обсягів відхилень фактичних результатів від передбачених і з'ясування причин цих відхилень.

6) формування системи алгоритмів дій з усунення відхилень.

Запровадження системи контролінгу на підприємствах дасть змогу скоротити час адаптації до змін зовнішнього та внутрішнього середовища, оптимізувати управлінський ризик, знизити ймовірність банкрутства, підвищити прибутковість та конкурентоспроможність підприємства.

Е.В. ТРУШЕВСКАЯ, студентка, ВНУ им. В.Даля

ГОСУДАРСТВЕННОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ЗАНЯТОСТИ В УКРАИНЕ

Современные экономические и политические процессы в Украине требуют формирования адекватной политики занятости и эффективных механизмов ее регулирования.

На сегодняшний день безработица в Украине носит массовый и представляет реальную угрозу для развития государства, являясь основным фактором бедности и деградации населения. По данным Госкомстата, уровень зарегистрированной безработицы в целом по Украине на 1